EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Època II Núm. 7 Octubre-Novembre de 2001 Difusió gratuïta

SUMARI DE TITULARS

S'OBRE UN NOU LOCAL LLIBERTARI A BERGA

L'Associació Cultural Columna Terra i Llibertat i el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs inauguren el seu local el dia 24 de novembre. Pàg 3-4

Sobre l'institut municipal de cultura

Aquesta institució, que ens la presenten com a justa i democràtica, és en realitat una institució que no en té res de participativa i està dotada d'una organització totalment jeràrquica. Pàg 7

Una reflexió crítica sobre l'11 de setembre.

La gran diada mitificada per els nacionalistes es mereix una reflexió, l'autor es qüestiona en aquest article qui foren els veraders afectats per la retallada de llibertats a Catalunya. Pàg 8-9

LA INDÚSTRIA TÈXTIL I EMPRESES SUBCONTRACTADORES

Les empreses subcontractadores s'aprofiten enc a-ra molt més de la suor dels treballadors per enr i-quir-se. Pàg 9

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions són responsabilitat dels seus autors.

I A MÉS: Poesies, contes, Molta didàctica i debat, la guerra dels USA, immigració, antinacionalisme...

EDITORIAL

Ja **fa un any** d'aquesta segona etapa del **Pèsol Negre**, i el balanç que en fem és força bo. Moltes de les nostres expectatives s'estan complint: és un espai de llibertat, de denúncia, pensament, creació, etc.,... i està tenint un important ressò i una bona acollida. Encara però, queda molt per fer. Ara, els explotadors, els gossos obedients que els defensen i tota la patoleia carlista i liberal de ciutat i comarca, saben com a mínim, que estem disposats a defensar-nos i que tenim les nostres pròpies eines per a fer-ho, i el Pèsol n'és una. D'alta banda, també hauria de ser un espai de debat que ens servís per a l'autoformació de cadascú.

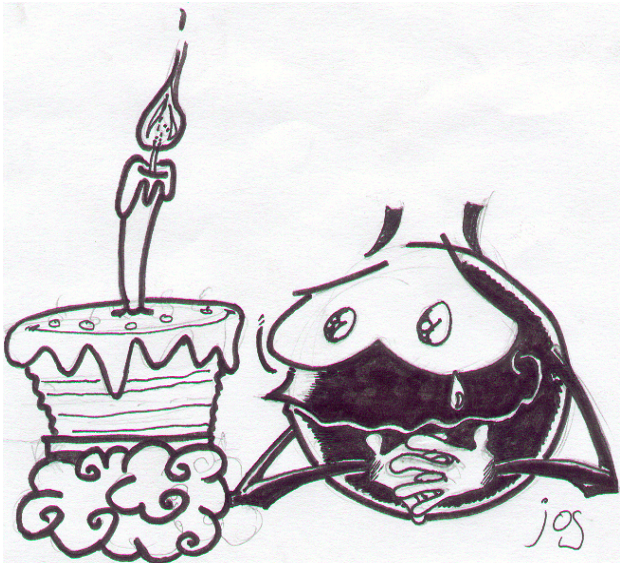

Aquest número arriba amb cert retard sobretot si tenim en compte la puntualitat habitual, tanmateix es justificat ja que volíem aprofitar aquest número per fer la presentació oficial d'un **nou local llibertari** al Berguedà, seu del **Centre d'Estudis Josep Ester Borràs** i de **l'Associació Cultural Columna Terra i Llibertat**, que acull un important arxiu i una completa distribuïdora. Una cosa extraordinària per a la rància i "carrinclona" ciutat de Berga. Aprofitem doncs, aquest Pèsol per informar d'aquest important esdeveniment i dels actes d'inauguració programats del 22 al 25 de novembre: vídeos, xerrades amb **Dolors Marín i Abel Paz**, homenatges als companys que ens han deixat, dinar i un concert amb grups i cantants llibertaris locals, com ***The Ajos Porros Band, Columna Metralla* i diversos cantautors.**

També volem aprofitar per anunciar el **proper concert** el dia **15 de desembre** al pavelló vell de **Berga**, organitzat per les dues associacions que estrenen local junt amb **l'Ateneu Llibertari del Berguedà**, en que tocaran els grups musicals següents: ***The Ajos Porros Band***, *Columna Metralla*, ***Habeas Corpus*** i ***Inadaptats***.

Des d'aquest editorial, el Pèsol vol expresar la seva alegria per la **llibertat** del company **Eduardo Garcia** que després d'un llarg calvari a la presó, finalment es troba en llibertat. En un altre ordre de coses des d'aquest òrgan d'expressió llibertari no podem deixar de denunciar amb força la guerra. **No a les guerres, no als exèrcits**. Com ahir, avui els anarquistes seguim denunciant les guerres, qui les provoquen, als qui serveixen, els exercits, les pàtries, l'obediència...

D'altra banda, d'aquest espectacle esperpèntic que és la realitat, assenyalem també la nostra repugnància cap als **assassins com el cabdill gallec**, legitimat fa pocs dies al poder per la farsa electoral. **No és bo oblidar qui és qui** i per això lamentem que en aquest país la desgràcia humana de l'oblit prengui unes dimensions tant grans i sigui, de fet, la base de l'actual règim.

Finalment volem comunicar-vos que estem ja treballant en l'elaboració d'un **anuari** especial del **Pèsol Negre**. Preveiem que surti al gener i que resumeixi les notícies més importants de l'any a diferents nivells.

Queda molt per fer, tots som responsables d'una manera o altre de tot plegat. Per tant: en peus, que hi ha molta feina encara.

Salut i revolució social!!

Les diferents empreses a sota anunciades no tenen perquè compartir la ideologia dels diferents articles de la revista

LA COPISTERIA
-Còpies en b/n
-Còpies en color
-Còpies de plànols
-Enquadernacions
-Estudi disseny
Tel. 822 22 45 Fax 822 23 05
Ronda Moreta, 59. 08600 BERGA

PINTURES B BERTRAN
Plaça Europa, nº 7
08600 BERGA
Tel. botiga 93 821 28 95

PIZZA NYAM!!
C/ Plaça de la Ciutat
Nº 4 Teléf. 93 821 03 64
BERGA

EL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS I L'ASSOCIACIÓ CULTURAL COLUMNA TERRA I LLIBERTAT, INAUGUREN LOCAL

El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i la recent creada Associació Cultural Columna Terra i Llibertat tenen previst inaugurar oficialment el seu local, al carrer del balç nº4 de Berga. Per a la inauguració s'han programat tot un seguit d'actes culturals diversos, que s'iniciaran el dia 22 de novembre. D'aquests actes cal destacar els dedicats a conèixer i recordar la figura del company revolucionari Buenaventura Durruti. Sobre Durruti es passaran dos vídeos, al nostre local, i al Centre Cívic de Berga ens en parlarà el company Abel Paz, el seu biògraf. Igualment hi haurà una xerrada sobre la cultura llibertària a càrrec de la historiadora Dolors Marín i també amb la participació d'Abel Paz i diversos companys de les associacions que conviuen al local inaugurat. Finalment, i entre d'altres actes, destaquem l'homenatge que es durà a terme a Queralt al company Ramon Casals "Ramonet Xic". Finalment, es podrà seguir la trajectòria del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs a través d'una exposició de cartells al mateix local del carrer del Balç.

El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs va ser creat a finals de la dècada dels 80 però no va dur a terme cap tasca massa destriable, el 1998 que nodrit de gent nova va iniciar una etapa de gran activitat. Des de la primera xerrada que va organitzar al maig de 1998 entorn els "fets de Fígols", ha portat una intensa activitat de recerca i difusió cultural diversa, però posant una especial atenció en la història social del Berguedà. Cal destacar la recuperació de part de l'arxiu de Josep Ester Borràs, la creació d'arxiu i biblioteca pròpia, i l'organització de xerrades diverses. Pel que fa aquestes xerrades cal destacar: la dels "fets de Fígols de 1932", "la transició", "els camps de concentració i extermini nazi", "els Balcans", "després de Praga què?", etc. Igualment, ha participat activament en l'organització de totes les edicions de la marxa-homenatge als maquis. Pel que fa a les jornades anuals, que ve realitzant, cal destacar les dedicades a "la guerra civil" amb cinc xerrades, deu projeccions de films i documentals i una exposició; les dedicades al cinema amb diverses projeccions i xerrades amb especialistes que comentaven els films, a més d'una exposició paral•lela; i, darrerament, les dedicades a l'erotisme. El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs ha portat a Berga persones com: Víctor Alba, Pelai Pagès –U.B-, Bernat Muniesa –U.B-, Just Cases –U.A.B.-, Ferran Gallego –U.A.B-, Antoni Roig, Dolors Marín, Eduard Pons i Prades, Manuel Delgado –U.B-, Eduard de Vicente, Francisco Olaya, Andreu Mayayo –U.B-, Luis Andrés Edo, Miquel Porter i Moix, Jaume Serra i un llarg etcètera. En definitiva tres anys d'intensa activitat. No hem d'oblidar tampoc, que el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs a col•laborat també amb altres entitats i institucions, com per exemple organitzant una xerrada entorn els maquis al Museu

de les Mines de Cercs amb la participació dels historiadors Josep Clarà i Dolors Marín.

En referència a aquesta intensa activitat de recuperació del nostre patrimoni cultural i de la memòria històrica cal citar com a exemple l'adhesió de tots els membres actius en aquell moment, de l'entitat al manifest COMBAT PER LA HISTÒRIA en contra de la his-

tòria oficial pactada durant la transició i que tergiversa fets i condemna a l'oblit tot aquest patrimoni que resulta incòmode al poder, en aquest manifest, amb més o menys encert es denunciava aquesta història, aquesta historiografia i els historiadors que la produeixen interessadament –molts estan i/o estaven en nòmina de diferents poders i institucions-.

Pel que fa a l'Associació Cultural Columna Terra i Llibertat, cal dir que és una associació cultural àcrata que es centra en la difusió de la Idea. Va ser fundada l'abril del 2001 i ja ha fet activitats com la penjada de pancartes en record del company Ramon Casals, parades de llibres i el "txiringuito" de patum junt amb el Centre d'Estudis. Aquesta associació inicia una tasca de difusió de l'Ideal a través de la distribució àmplia i efectiva de material divers: llibres, música, premsa, etc; i amb l'engegada de diverses accions culturals i reivindicatives.

Aquestes dues i actives associacions comparteixen local, al nº 4 del carrer del Balç, al costat del bar +7. En l'esmentat local podem trobar un ampli i valuós arxiu amb més de mil llibres i nombrosa i diversa documentació –actualment en procés de catalogació i pròximament consultable per tothom-. Al local també podem trobar i consultar lliurement gran quantitat de premsa llibertaria de diversos moviments socials i podem adquirir a la distribuïdora material variat: des de discos, samarretes, fanzines, fins a més de 100 títols de llibres, centrats en l'anarquisme, moviments socials, història, moviment obrer, filosofia, poesia, etc.

Berga disposava ja d'un espai llibertari, l'Ateneu Llibertari del Berguedà, a Cal Corneta –C./ Pinsania s/n-; en funcionament des de 1995. Tot i l'activitat des de 1998 del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs, amb l'activitat de la nova Associació Cultural Columna Terra i Llibertat, i sobretot, amb l'estrena del seu local compartit, el món, la cultura i l'activitat llibertària al Berguedà experimenta un avenç molt considerable. Aquesta inauguració suposa doncs, l'inici d'una etapa encoratjadora, sobretot si tenim en compte el panorama de mediocritat cultural de la nostra ciutat per una banda i igualment, si tenim en compte la aparent docilitat i indefensió en què es troben els explotats avui en dia. Hem de ser lliures per accedir en condicions d'autonomia i capacitat crítica a la cultura i a la informació, només d'aquesta manera podrem treballar efectivament cap a l'emancipació global de les persones. Esperem la participació de tothom i en tots els nivells, per tal que els locals llibertaris tinguin una vida rica i intensa i puguem continuar amb els projectes vigents i fer-ne de nous i més ambiciosos. Us esperem a tots/es. SALUT, LLIURE PENSAMENT I ANARQUIA!

Pep Cara

Qualsevol ajuda humana, material o de cessió documental serà benvinguda. Un projecte d'aquesta envergadura i autònom requereix l'ajuda de tots els que creiem en la recuperació de la memòria històrica i del patrimoni dels que sempre s'oblida: de les classes populars, dels explotats..., És per això que demanem la teva col·laboració. El nostre nº de compte és CAIXA DE MANRESA 2041 0032 71 004.004085.8.

SALUT, ANARQUIA, FEDERACIÓ I COLECTIVISME

IMMIGRACIÓ I SOCIETAT

Puc veure'ls partir del seu país, abandonant la seva familia, la seva terra, la seva llar. Ho deixen tot per passar la frontera i arribar a la terra de la llibertat, la terra de l'esperança i del benestar, aquell paradís del que tant han sentit parlar i que sempre han anhelat.

Molts d'ells moren en l'intent de traspassar el mar en busca d'una vida digne per als seus i de diners per asegurar la supervivència, però altres tenen la sort de seguir el camí.

Busquen treball i feina, encara que sigui molt dura, sacrificada, mal vista per alguns "sectors socials" i mal pagada. Tot això no els importa perquè per ells el més important és la vida.

Però que passa quan alguns tenen la sort de passar l'estret? Pateixen insults, agressions, pallisses, maltractaments, molts d'ells són explotats en el treball , altres ni tan sols en tenen...En el cas que arribin a la península, sempre estaran vigilats per aquelles "persones" que vesteixen de blau o de verd que asseguren que ens protegeixen de la delinquència, sofriran detencions i escorcolls (qui sap si porten drogues, si tenen papers...). Es juguen la vida cada dia, viuen en la mes absoluta misèria, i tot i això segueixen treballant pels seus amos. Fan possible que el "nostre" país tingui una economia estable realitzant tasques que molts altres ciutadans en atur no voldrien fer, i nosaltres els donem les gràcies girant-los la cara, donant-los l'esquena i titllant-los de lladres i de roba feines.

Resulta molt fàcil dir : "Que se'n vagin al seu país, aquí només busquen problemes" .Potser cal recordar que al seu país està plegat de pobresa, fam, també hi pot haver guerra... Els problemes dels països del Tercer Món se'ls busquen ells, oi que sí?

És molt fàcil pensar això quan et posen una bena als ulls, resulta que ningú els explota ni els roba, perquè les multinacionals només són empreses que donen treball a molta gent (amb un salari alt) i que enforteixen l'economia dels països pobres, ja que tots els diners que fan són per l'estat en qüestió, no pas per l'empresa... Sort en tenim d'aquesta gent.

Deixant de banda l'ironia; no entenc ni entendré mai el rebuig que ocasionen els immigrants a la societat... Ni tan sols entenc perquè anomenem immigració al mestissatge i interncavi cultural i social...

L' avianès

11/09/2001

Una data que serà recordada per sempre més. A partir d'aquest any, encara que no ho desitjem, haurem de suportar que tots els mitjans de desinformació facin edicions especials per tal de commemorar l'efemèride. Diaris, televisions, ràdios,... Tothom pels onzes de setembre que encara han de venir, parlaran del mateix : el dia en què els EE.UU. van ser públicament humiliats. El país més poderós del món, amb un sistema de defensa infal•lible, que s'omple la boca parlant i debatent sobre l'escut antimíssils, tanta seguretat, tanta paranoia, tantes òsties, i va i els hi roben quatre avions de passatgers en ple vol. Tot i que no sóc molt amic de fer referències bíbliques, n'hi ha una que ve a aquesta situació com l'anell al dit : David li ha clavat una pedrada (o un avió) a Goliat, just allà on s'ajunten les dues celles. És clar, la sensació d'impotència i de ridícul entre els orgullosos i patriotes ianquis és tremenda. Junt amb ells, les altres "democràcies" del planeta s'han unit en la justa causa dels gringos contra la maldat universal encarnada, en aquest cas, per uns vells coneguts : els àrabs. Per a batejar aquesta fabulosa actuació contra el terrorisme a nivell mundial, li van donar un nom molt apropiat a l'esperit ianqui : "Justícia Infinita". Els països musulmans (la majoria dels quals dóna suport als güeros) van fotre el crit al cel : li van dir a Bush que "ni hablar del peluquín", que l'únic que és capaç d'administrar justícia divina és Al•là ; au, en Bush, tot deprimit, va haver de buscar un altre nom per a l'operació de càstig. Al llarg d'aquests darrers dies, hem pogut comprovar com els ianquis no tenen cap mena de vergonya : llencen, simultàniament, al territori afganès tones de bombes i milers de paquets de menjar, a on es pot llegir "regal del poble americà". És clar, els pobres afganesos porten una mala llet a sobre que no es pot aguantar. Ara, el que m'agradaria, és comentar una sèrie de "perles" que s'han pogut llegir als diaris en l'últim mes. Aquests pensaments, profunds -ja ho veurem-, provenen dels cervells més ben moblats d'Occident.

Ara ens centrarem, però, en les ments privilegiades dels nostres estimats polítics. El que va obrir la tanda d'absurditats, va ser el benvolgut José Mª Aznar, president dels espanyols, al què li va faltar temps per a donar suport incondicional als americans. Evidentment, els ianquis -després de fotre's un fart de riure-, van declinar amablement, encara amb llàgrimes als ulls de tant plorar per l'ocurrència espanyola. L'Aznar també es va solidaritzar amb el poble americà, justificant-ho amb l'excusa que els espanyols ja fa anys que pateixen el càncer del terrorisme. A veure, sr. Aznar, no poso en dubte el dolor del poble espanyol. Ara bé, no em compari ETA amb l'integrisme islàmic, que això seria com confondre la ciutat de Sevilla amb els xoriços Revilla. L'onze de setembre també ha servit per a descobrir una altra ment superdotada, que supera amb escreix el coeficient intel•lectual mitjà de la Universitat de Harvard. Aquest cervell poderós és el de Antonio Moreno Barberá. Què qui és aquest personatge ? ? ? Doncs nimés ni menys que el Cap de l'Estat Major de Defensa. El sr. Moreno, preocupat per "la supervivencia de nuestro país como nación (sic)", creu que "las fuerzas del Estado deben comprometerse en la lucha contra el terrorismo, y estamos pensando cómo se puede evolucionar hacia misiones en el interior de nuestro territorio". Amb l'opinió pública ben esvalotada per les paraules de l'almirall, el Ministre de Defensa, en Trillo, li va ordenar a en Moreno que callés, que es fotés un quilo de cotó fluix a la boca i que se n'anés uns quants anys de vacances a Vladivostok. Es veu que el pobre almirall no va acabar de compendre que això de la lluita contra el terrorisme és una pura cobertura per a poder masacrar un poble: l'afganès. A part, la seva pretensió d'involucrar a l'exèrcit espanyol en la lluita contra el terrorisme és un regal per a ETA que, de ben segur, no faria fàstics a un enfrontament directe entre exèrcits. L'última pinzellada d'estupidesa ens l'ha ofert la Celia Villalobos, Ministra de Sanitat. De totes formes, les seves paraules no són cap novetat : en altres ocasions (bé, de fet, sempre que obre la boca) ja ens havia ofert mostres de la profunda saviesa pràcticament humanista- que reté en les seves neurones. La darrera relliscada l'ha deixat anar amb el tema de l'àntrax (aquella bactèria que té tanta mala llet) : ha dit que si algú resulta contagiat, tranquils, que el nostre metge de capçalera ens tractarà adequadament. Segur, Celia, segur: tothom sap com funciona la sanitat a l'Estat espanyol. Amb una mica de sort, ens donaran dues aspirines i ens diran que passem la setmana que ve.Fora de la Península, també hi han hagut ments que han resaltat per sobre de la mediocritat imperant. Un d'aquests paradigmes de l'intel•lectualitat ha estat Silvio Berlusconi, que va fotre la pota fins a l'entrecuix a l'afirmar que "Debemos ser conscientes de la superioridad de nuestra civilización, un sistema de valores que ha aportado a todos los países que lo han adoptado una larga prosperidad y que garantiza el respeto de los derechos humanos y de las libertades religiosas". La reacció a aquestes paraules va venir d'Amro Musa, secretari general de la Lliga Àrab, que va qualificar a Berlusconi de racista, tot exigint-li una rectificació inmediata. A part, els països àrabs ja han avisat a Occident : si continuen les provocacions d'aquesta mena, tancaran l'aixeta del petroli. Voldria tancar aquest reguitzell d'estupideses, provinents -no ho oblidem- de gent que té a les seves mans esferes molt importants de poder, amb les paraules recents d'un escriptor que destaca pel seu bon gust i "savoir faire": Paco Umbral. Aquest subjecte, impossible d'oblidar desde la seva mítica frase "Yo aquí he venido a hablar de mi libro, y si no, me voy", ens ha ofert una altra perla, que reflexa el seu esperit tolerant, pacífic i ple d'amabilitat : "esta guerra es invisible porque no es una guerra ni lo será hasta que los españoles nos presentemos allícon la Legión. Arriba España". Gràcies, sr. Umbral. Gràcies, sr. Berlusconi. Gràcies, sra. Villalobos. Milions de gràcies a tots. Amb les vostres sàvies paraules, heu aconseguit que cada dia us coneguem millor. Amb la vostra "verborrea" us heu, un cop més, desenmascarat,DEMÒCRATES!!.

Pepo

L'INSTITUT MUNICIPAL DE CULTURA: PER LA CULTURA O PER LA POLÍTICA?

Segurament per la major part de persones que llegeixin aquestes paraules els sonarà a xinès el terme Institut Municipal de Cultura, no és d'estranyar ja que a la majoria de persones que es mouen dins de les entitats que organitzen activitats culturals diverses els passa el mateix. No exposaré ara detalladament les bases del citat Institut, només dir que es tracta d'una creació des de l'Ajuntament i cap a l'Ajuntament, amb uns estatuts plens de defectes, no de forma sinó de fons – per les persones interessades remeto a la web de l'Ajuntament on estan els citats estatuts -.

El que voldria argumentar és que es tracta d'una entitat en absolut transparent i encara menys democràtica ja que, en darrer terme, les decisions són preses pel consistori i la gran majoria de les entitats – excepte tres, les de sempre - quedem com a mera comparsa per aplaudir com de bé ho fa l'Ajuntament; els defectes que he citat anteriorment van des d'una estructura organitzava ferragosa, encarcarada i absolutament piramidal, a un poder quasi diví per part de l'alcalde, amb la possibilitat de dissoldre dit Institut com i quan ell cregui convenient – a criteri exclusivament propi- i de vetar-ne qualsevol decisió –també a criteri propi- passant per la participació d'empreses amb un clar ànim de lucre en els òrgans decisoris de l'Institut.

Ho acabaran fent a la seva manera, d'això és de les coses que en tinc menys dubtes, però el que ha de quedar clar és que nosaltres no volem formar part d'un organisme ja predefinit i estructurat o la nostra ve quedarà ofegada per les institucions i la burocràcia; el fet de crear una entitat d'aquest caire és enormement positiva per la població interessada en les activitats culturals que es fan a Berga, però cal fer les coses ben fetes i aquest Institut s'ha començat a fer des de la teulada, elegint unes persones a través dels mecanismes descrits en uns estatuts que ni tan sols han estat votats per les entitats culturals locals.

El més greu, però, és que es pretengui fer el dit Institut a esquenes de la població, com si la cultura fos patrimoni de una èlit i, no oblidem, que la cultura és del poble, l'èlit ja té els diners i el poder, de manera que cal que la gent s'assabenti d'aquest projecte per reconduir-lo entre tots i totes, i, si cal, enderrocar-lo per edificar l'Institut municipal de Cultura que una ciutat com la nostra mereix.

H.A.L

UN BON MOMENT HISTÒRIC

Sóc un berguedà que, com tants, dedico la major part del meu temps al treball i la família (per aquest ordre). Malgrat tot, sempre queda un petit espai de temps, per poder dedicar-lo a nosaltres mateixos. Malauradament, molt d'aquest temps lliure el deixem caure per vessants buides: televisió, esports, discoteques, festes i actes de caràcter institucional, etc. Són opcions per no pensar, gens creatives des de la visió de persones lliures i que no volen, el tractament de "ninots manipulats". Són espectacles (productes) que estan fets només, d'un sorollós atractiu exterior, molt espectacular en l'emboltori, però força decepcionant per part del contingut, el missatge interior encara l'esperem.

Actualment i aprofitant aquest temps d'esbarjo, a la ciutat de Berga, ens podem trobar amb dos locals alternatius: el del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i l'Associació Cultural Columna Terra i Llibertat i el de l'Ateneu Llibertari del Berguedà; oberts per a tots els públics, per tothom que vulgui exposar projectes, idees, llegir, escriure articles, protestar, fer amistats o, senzillament, escoltar. Són llocs de reunió, de trobada, de debat. Són espais lliures per poder realitzar-se. Tant a nivell personal com a nivell col•lectiu llibertari.

Cal recordar que, en el món llibertari, no tenen raó de ser els estats, ni les fronteres, ni els governs i les seves lleis, és aquell, on ningú és més que els altres, on totes les idees i opinions són vàli-

des i potser millorables. Com va dir el nostre amic Bonaventura Durruti: "En nuestros corazones llevamos un mundo nuevo", i per això el van matar (millor morir viu).

Crec, que l'únic combustible per fer funcionar aquesta màquina de projectes llibertaris, haurà d'estar format, per una consciència totalment nova, molt més generosa i predisposada vers els altres, donant-li a la vida, un sentit molt més comunitari i ric, deixant a part els individualismes especulatius i reaccionaris. Només amb persones senzilles com tu, amb la teva convicció i capacitat, podem portar a bon port aquestes bones i sanes intencions de canviar el món.

Crec doncs, que estem en un bon moment històric per al Moviment Llibertari a Berga, caldrà no deixa'l refredar i afegir, la part de cadascú. Ajudem entre tots a fer créixer aquest petit arbre, carregat de idees fresques i trencadores, perquè algun dia, ens pugui donar el seu fruit. Anima't doncs i uneix-te al projecte. Vine amb nosaltres.

ÀNGEL, UN SIMPATITZANT

12 D'OCTUBRE

Des de l'Ateneu llibertari vam fer uns actes de rebuig a la festa de la hispanitat, festa feixista per auntonomàsia pels motius que tots i totes coneixem.

És una festivitat totalment indignant en un calendari "democràtic". Indignant pequè es celebra el genocidi que es va dura terme a Sud-America fa cinc segles; indignant perquè el 12 d'octubre, santa Pilar és casualment la patrona de la guàrdia civil, i doblement indignant perquè en nom de la democràcia es permet la desfilada de grups espanyolistes, feixistes i nazis a Barcelona. I després en nom de la seva democràcia et demanen que votis, de quina democràcia parlen?

Com a actes de protesta vam restarurar un antic moral on hi figura el rostre de Sandino, a la carretera de 1411 (o C-16) i per dinar vam fer una botiferrada popular a l'ateneu.

Tot va anar molt bé!

Mariajuana

11 DE SETEMBRE

Desde las instituciones catalanas nos transmiten que el día 11 de septiembre, es una fecha mítica donde los catalanes, el pueblo de Catalunya, perdió sus derechos y libertades. Se nos dice hasta la saciedad que el 11 de septiembre Catalunya, fue desposeída de sus derechos y sus libertades. La finalidad política de este mensaje es equiparar los derechos y libertades adquiridas durante el siglo XX, con los privilegios feudales perdidos en parte durante la Guerra de Sucesión. El objetivo político de los nacionalistas es presentar el decreto de Nueva Planta como un documento que suprimía los derechos y libertades del pueblo de Catalunya, cuando, este era sólo un decreto que afectaba a la nobleza, ya que el resto de los catalanes, el 95% de la población de Catalunya, no tenia ningún derecho. La mitificación del 11 de setiembre se produce durante la segunda mitad del siglo s. XIX y XX, con el desarrollo del movimiento romántico en el principado, impulsado por la burguesía y sus intelectuales, pondrán en marcha en Catalunya un movimiento que es común a toda Europa, donde se desarrollan las virtudes de la patria, es decir, el nacionalismo metafísico, el único posible.

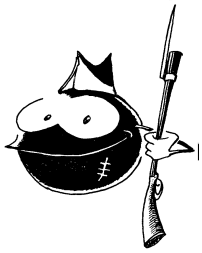

La burguesía catalana necesitaba de una simbología histórica con la que adornar su discurso político, para poder desarrollar a su medida un proyecto político-nacional, para consolidarse como motor del desarrollo industrial que se estaba produciendo en el país. Para ello, recurrirá a las odas y leyendas patrióticas, de los símbolos del arte, de la arquitectura con el fin de impulsar un sentimiento patriótico entorno a las sensibilidades político-sociales de la burguesía. Confeccionando una historia nacional de Catalunya que se remonta siempre a la Edad Media, como es el caso de Alemania, olvidándose o suprimiendo la Edad Antigua, pilar de la civilización Mediterránea y Catalana.

Si estudiamos a fondo la fecha del 11 de Septiembre y

sus consecuencias, podemos afirmar que lo que nosotros actualmente entendemos por derechos y libertades no existían en aquella época. Con eso pretendo demostrar que el binomio de nación-ciudadano no existía y en su lugar existía rey-vasallo.

Los fueros arrebatados a la nobleza catalana, eran privilegios feudales. El 95% del pueblo catalán no tenia ningún derecho en la sociedad catalana de principios de 1700. Esta sociedad solo concedía derechos a la nobleza, a las jerarquías de la iglesia y a los terratenientes, el resto del pueblo carecía de derechos.

Los derechos constitucionales eras derechos de vasallaje, es decir feudales. El decreto de Nueva Planta anula parte de estos derechos a la nobleza catalana, esta medida adoptada por los Borbones, es común a las monarquías del resto de Europa. Las monarquías a partir del año 1650 intentan recortar privilegios de sus respectivas noblezas, con la intención de aumentar el poder de las monarquías absolutistas que se están edificando. El Conde-Duque lo había intentado en las Españas pero la nobleza desbarato siempre los planes de Olivares.

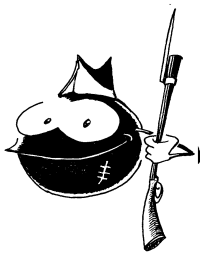

Los derechos y libertades como concepto político universal aparecen en 1789 con la Revolución Francesa de manos de la Ilustración. A Catalunya esas ideas no llegan hasta 1808 con la invasión del francés y no se consolidan hasta 1835, con la revolución de la burguesía contra los privilegios feudales. El pueblo catalán adquiere derechos y libertades a partir de la I República en 1873 y las consolida en la II República en 1932. Estos derechos y libertades adquiridos y consolidados en los periodos republicanos, las perderá de forma brutal y criminal el 11 de enero de 1939, cuando las ordas Carlistas y legitimistas invadan Catalunya apoyadas desde dentro por la nobleza, el clero y la burguesía catalana.

UN REPUBLICÀ

LA INDÚSTRIA TÈXTIL I EMPRESES SUBCONTRACTADORES

La indústria tèxtil ha jugat sempre un paper important pel que fa al desenvolupament econòmic de Catalunya desde fa molts anys. Aquesta indústria però ha anat decreixent en benefici d'altres sectors com el metal•lúrgic o la construcció entre d'altres.

La nostra comarca va ser capdavantera i un dels puntals més importants de tot l'Estat al segle XX; però la crisis es va apoderar del sector i moltes de les fàbriques van haver de tancar, deixant tan sols vestigis a colònies i pobles de la comarca com Viladomiu, Àvia o St. Jordi.

Avui en dia, dins de la indústria tèxtil ens trobem empreses subcontractadores que per poder beneficiar-se de la suor dels treballadors, els hi ha de donar unes condicions precàries i humils; és el cas de **Tramontex**, empresa subcontractadora ubicada a Gironella, on el treballador veu impotent com una tercera part del seu sou va a parar a l'empresari contractador, no només això, el treballador és pressionat a la feina, obligant'lo a llargues jornades laborals (fins a 55 hores o més) i molts cops a viatjar fora sense l'opinió de l'afectat.

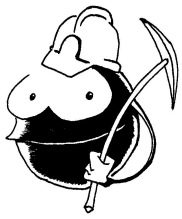

A causa d'això, ja són dos els joves berguedans que han passat per aquesta empresa i han perdut la seva vida tornant dels respectius llocs de treball.

Fem un crit de denúncia a Tramontex i a totes les empreses subcontractadores que s'aprofiten de la força de treball del proletariat per enriquir-se. **Dissidents**

Per la llibertat contra el nacionalisme!

Avui en dia a la ciutat de Berga i a la resta de pobles i ciutats hi ha un sentiment nacionalista català arrelat a la població i que causa estralls en certs ambients juvenils. Un sentiment que molts cops s'agafa a l'escola (inculcats per l'ensenyament de CiU) i que es converteix a vegades en simple moda.

Però deixant de banda la situació actual m'agradaria fer unes reflexions i unes crítiques al nacionalisme, per tal d'arribar (si pot ser) al debat o a la reflexió dins dels mateixos nuclis nacionalistes.

Començant amb l'argumentació en primer lloc crec personalment que el veritable problema actual i des de sempre ha sigut el problema social. El fet que existeixin classes socials que separa la societat en explotats i explotadors . És per això que el problema social, el fet d'arribar a tenir una dignitat humana, el fet de què no et trepitgin, el fet de ser lliure i no haver de treballar mentrestant uns s'aprofiten del teu sou és el que crec que hauria de motivar a la gent. El fet de lluitar en primer lloc per una vida digna per tothom, crec que la lluita per la justícia social és molt més lògica a nivell personal que la lluita per una pàtria o bandera. Existeixen dins el bloc nacionalista ideologies, normalment comunistes, que com a tal també lluiten per millorar la situació dels i les explotades, però el sentiment nacionalista, excloent porta a solidaritzar-se només amb la nació a la qual es pertany, amb "els catalans explotats", deixant de banda altres nacionalitats. Posant un marc i una cultura per l'acció, tancant la solidaritat de classe als obrers que no siguin catalans o que no vulguin ser-ho. Aquesta brutal discriminació arriba a convertir-se en odi directament vers les cultures "forànees" en alguns casos. Així els comunistes catalanistes només lluitaran al costat dels i les catalanes explotades, no s'uniran amb gent que no es senti catalana, tot i que sigui també explotada. En aquests aspecte de discriminació s'ha agafat molts cops la burgesia en general, per moure al poble a favor dels seus interessos. És el cas de la segona Guerra Mundial en que s'enfrontaven obrers que patien els mateixos problemes, aquí la burgesia s'agafà en el nacionalisme per convèncer a la gent, tot i les crítiques dels sectors més esquerrans a no participar en una guerra que realment no els incumbia.

Heribert Barrera, clar exemple de feixista català

Per altra banda el sistema intenta vertebrar, trencar, fer que la gent no tingui una visió en general, intentar tancar la seva visió en nuclis reduïts, enviant que els explotats s'emmirallin amb els oprimits de la resta del món. En aquest context el nacionalisme compleix exactament aquesta funció, el fet de mirar només una part, de tenir una visió retallada de la realitat.

Parlant del nacionalisme català aquests té un ressorgiment a mitjans del segle XIX molt lligat a la burgesia, aquesta enfrontada vers al centralisme de Madrid s'agafà al nacionalisme per tibar les classes populars i posar-les al seu costat. La burgesia catalana volia utilitzar el nacionalisme per manipular i ficar al seu costat a la gent que explotava.

Així les classes populars eren simples titelles de la burgesia. I es que no són poques les vegades que el nacionalisme serveix solament a la burgesia. Dins d'aquest tema m'agradaria preguntar als nacionalistes catalans a veure de qui és la terra que defensen, de qui es aquesta terra?, de qui són les fàbriques, mitjans de producció que defensen algun fins la "mort" (diuen), no pot ser que pertanyin a la burgesia catalana que els utilitza com a titelles? No pertany als explotadors, als lladres, als

veritables terroristes?
no defensen els seus interessos, els dels seus propis explotadors?
Així crec que tots els obrers del món tenen un enemic comú: el capital i l'estat, és per això que no crec en la divisió dels pobles.
Un altre argument en contra del nacionalisme és que aquest posa com a estàndard una bandera, que representa al país o la nació, crec que porta al fanatisme, i que en molts casos es deixa la moral de banda, posant la nació per davant de tot. Arribant així a legitimitzar atrocitats i injustícies. Per exemple a intentar legitimitzar l'expulsió d'immigrants a costa de "defensar la llengua del poble". És per això que es diu que el nacionalisme no et deixa veure el que passa realment, no et deixa veure les morts a l'estret (cas del nacionalisme espanyol). No crec en el nacionalisme perquè estic en contra dels estats com a tal, no vull la creació d'un nou estat amb una nova burgesia, una nova policia..., els nacionalismes es queixen del centralisme de Madrid, quan ells també crearien el mateix, un estat nou centralista , amb una sola cultura a l'estàndard, imposant com fa l'estat espanyol en aquest cas la llengua catalana. Em fa gràcia el fet que els nacionalistes intentin tan com puguin separar el nacionalisme en "bo" i "dolent". Etiquetant l'espanyol com a "dolent" i el català com a "bo". Com si un sorgís com a reacció de l'altre. I és que no hi ha diferència alguna, doncs sí que el poble català es oprimit per l'estat espanyol, però igualment és opressor vers la resta de pobles, doncs com hem dit es tendeix a la imposició d'una sola cultura, i per tant a la homogenització. I és que no es té en compte que dins d'una nació hi ha gent que no hi vol pertànyer, que no si sent identificada, es mata la varietat, s'uniformitza artificialment les diferències naturals que hi ha en totes les regions i es delimita mitjançant fronteres el que la natura barreja. És a dir, parlant clar, es vol també una Catalunya catalana com els espanyols volen una Espanya espanyola, doncs tots els nacionalistes tendeixen a la homogenització i a la imposició. Sí que seria legítima la resposta contra l'estat espanyol però no ho seria la resposta contra el poble espanyol ni contra qualsevol altre poble que realment s'acaba atacant. Em fa gràcia el fet que s'exigeixi "l'integració" als i les immigrants, el fet d'integrar com el de refusar totalment la cultura que ens porten les persones que emigren, com si la seva cultura fos "inferior", fos "primitiva", i per tant no pogués aportar res de res a la cultura catalana, la seva cultura s'ha de sacrificar a favor de preservar "el nostre", no ens poden aportar res de res, tot i que és sabut per tothom que les cultures actuals són un conglomerat d'influències d'altres cultures més antigues, i és que la cultura catalana no seria res si no haguessin existit abans la cultura fenícia, musulmana, etç etç etç.

He citat per sobre arguments, que sens dubte es poden desenvolupar molts més. M'agradaria que els nacionalistes indignats amb aquest article escriguin per tal de començar un debat si pot ser serio sobre un tema molt interessant.

Andreu Vilardell

"Ni dios para quienes son creyentes, ni la naturaleza para los escépticos,
han establecido la división del mundo en naciones y estados,
separados por fronteras artificiales custodiadas por bayonetas y cañones..."
"...Las grandes creaciones del obrar humano
y los sentimientos no sofocados por ambiciones mezquinas,
como el Arte, la Ciencia y el Amor, no reconocen fronteras
y sostienen la esperanza de que la humanidad encontrará

Les diferents empreses a sota anunciades no tenen perquè compartir la ideologia dels diferents articles de la revista

JO VULL SER ANARQUISTA

Sí senyors: jo vull ser anarquista. Exacte, es llegeix bé: **ANARQUISTA.** Ja n'hi ha prou de dir anarquista en veu baixa. No tenim res –o ben poc- de què avergonyir-nos. Menys que ningú. Aquesta terra catalana ha estat mare des de fa moltíssims anys de centenars de milers d'anarquistes i, d'altra banda, l'anarquia és un bellíssim ideal de justícia, llibertat i igualtat. Nosaltres no necessitem canviar-nos de camisa, ni de llengua, ni hem de rentar-nos la cara apressadament: com han hagut de fer TOTS els representants de les forces polítiques d'aquest país. L'anarquisme és molt més que una opció política, és una opció vital global; és una actitud vital. Sempre han hagut i sempre hauran anarquistes, a tot tipus de societats. I ja és hora que en aquest país es faci justícia i es recuperi la nostra història. L'anarquisme no és res dolent, no sigueu patètics i avorrits, amb la cantarella del desordre i els capellans, siguem seriosos; lluny de ser "homes del sac" els anarquistes representaren l'entrada de la il•lustració, de la cultura de la llibertat al poble, de la lluita per la justícia i la llibertat, etc. Si senyors: jo vull ser ANARQUISTA!

P.D.: Ah! I no cal que amagueu diners, Sants i estampetes; perquè el dia de la revolució us trobaré i us ficaré dins un sac! Jajajajajajajaja! **Pep i tu**

Des de la redacció del Pèsol Negre creiem necessari la publicació d'articles i textos per tal de mostrar clarament la ideologia anarquista en tota la seva amplitud i diversistat per tal d'arribar al debat, la relexió, la crítica i finalment fer possible l'autoformació.
Dins d'aquesta línia a partir d'aquest Pèsol en aquest apartat anirem publicant articles i textos, alguns d'ells dels autors clàsics.

¿QUE ES EL ANARQUISMO?

Anarquismo y "anarquía" son sin duda las mas falsificadas ideas de la teoría política. Generalmente, estas palabras se usan para denotar "caos" o "desorden", y así pues, implican que los anarquistas desean el caos social y un retorno a la "ley de la jungla". Este proceso de falsificación no carece de paralelos históricos. Por ejemplo, en los países que han considerado necesario el gobierno por una persona (la monarquía), las palabras "república" o "democracia" han sido utilizadas precisamente como "anarquía", para implicar desorden y confusión. Aquellos que tienen intereses creados en preservar el status quo es obvio que desearan dar a entender que la oposición al sistema en vigor no puede funcionar en la practica, y que una nueva forma de sociedad solo nos llevara al caos. Como lo expresa Errico Malatesta:
"Si se cree que el gobierno es necesario y que sin gobierno tiene que haber desorden y confusión, es natural y lógico suponer que la anarquía, que significa la ausencia de gobierno, tiene también que significar la ausencia del orden." [Anarquía]. Los anarquistas buscan cambiar esta opinión de "común" de la "anarquía" para que la gente se de cuenta de que el gobierno y demás relaciones sociales jerárquicas son dañinas E innecesarias. Puesto que cuando "la opinión cambia, y el publico se convence de que el gobierno no es necesario, sino mas bien extremadamente dañino, la palabra 'anarquía. precisamente porque significa 'sin gobierno, será igual que decir 'orden natural, armonía de las necesidades y los intereses de todos, libertad completa con solidaridad completa." [Ibid.].
Este tratado es parte del proceso de cambiar la idea "común" de la anarquía.

¿CUAL ES LA ESENCIA DEL ANARQUISMO?

"An-archia" implica "sin autoridad (jerárquica)". Los anarquistas no están en contra de las "autoridades" en el sentido de expertos que son particularmente eruditos, diestros o sabios, aunque sí creen que tales autoridades no deberían tener poder coercitivo sobre otros para

La persuasió, la dissuasió, que fins ara duien a terme els exèrcits del món, ara la duen a terme els mitjans de comunicació.
Ramon Barnils*
***àcrata català, mort recentment, que va dirigir Solidaridad Obrera, òrgan d'expressió de la CNT de maig 1978 a maig 1979**

obligarles a seguir sus recomendaciones . En resumen, el anarquismo es anti-autoritarianismo. Los anarquistas son antiautoritarios porque creen que ningún ser humano debe dominar a otro. El dominio es intrínsecamente degradante y rebajador, puesto que somete la voluntad y el juicio del dominado a la voluntad y al juicio del dominador, destruyendo así la dignidad y el amor propio que solo vienen de la autonomía personal. Más aún, la dominación hace posible y generalmente lleva a la explotación, que es la raíz de la desigualdad, la pobreza y la crisis social.

Al mismo tiempo que antiautoritarios, los anarquistas reconocen que los seres humanos tienen una naturaleza social e influencia mutua. No podemos escapar de la "autoridad" de esta influencia mutua, puesto que, como nos recuerda Bakunin:

"La abolición de esta influencia mutua seria la muerte. Y cuando abogamos por la libertad de las masas, no estamos de ninguna manera sugiriendo la abolición de ninguna de las influencias naturales que los individuos

o grupos de individuos ejercen sobre ellas. Lo que queremos es la abolición de las influencias artificiales, privilegiadas, legales, oficiales" -- en otras palabras esas que nacen de la autoridad jerárquica [citado por Malatesta, en Anarquía]

¿POR QUE ESTÁN LOS ANARQUISTAS A FAVOR DE LA DEMOCRACIA DIRECTA?

Para los anarquistas, el voto democrático directo sobre decisiones políticas dentro de las asociaciones libres es el contrapunto político del acuerdo libre. La razón es que "muchas formas de dominación pueden ser emprendidas de 'una manera ...libre, no-coercitiva .. y es ingenuo .. pensar que la mera oposición al control político en sí nos llevará al final de la opresión" [John P. Clark, Max Stirner's Egoism, p.93]. Una vez que una persona se asocia a una comunidad o a un puesto de trabajo, él o ella se convierte en un/a "ciudadano/a" (a falta de mejor palabra) de esa asociación. La asociación se organiza alrededor de una asamblea de todos sus miembros (en el caso de grandes centros de trabajo y de pueblos, esta puede ser un sub-grupo funcional tal como una oficina específica o un barrio). En esta asamblea, en acuerdo con otras, se define el contenido de sus obligaciones políticas. Actuando dentro de la asociación, la gente debe ejercer juicios críticos y elegir, es decir, gestionar sus actividades. Lo cual quiere decir que la obligación política no se le debe a una entidad aparte por encima del grupo o sociedad, tal como el estado o la empresa, sino a los "conciudadanos".

Aunque el pueblo en asamblea legisla colectivamente las reglas que gobiernan su asociación, y están sujetos a ellas como individuos, también son superiores a ellas en el sentido de que esas reglas siempre pueden ser modificadas o abrogadas. Colectivamente, los "ciudadanos" asociados constituyen la autoridad política, pero como esta autoridad está basada en relaciones horizontales entre ellos mismos más bien que en relaciones verticales entre ellos y la élite, la "autoridad" es no-jerárquica. Claro que podría alegarse que si estás en minoría, eres gobernado por otros. Ahora bien, el concepto de democracia directa tal como la hemos descrito no está necesariamente ligado al concepto de gobierno de la mayoría. Si algunos se encuentran en minoría en una votación particular, esa persona tiene entonces que elegir si consiente o se niega a reconocer la decisión como obligatoria. Negarle a la minoría la oportunidad de ejercer su juicio y su elección es infringir en su autonomía

e imponerle una obligación que no ha aceptado libremente. La imposición a la fuerza de la voluntad mayoritaria va en contra del ideal de la obligación autoasumida, y por eso va en contra de la democracia directa y la libre asociación. Por lo tanto, lejos de ser una negación de la libertad, la democracia directa dentro del contexto de la libre asociación y la obligación autoasumida es la única manera de alimentar la libertad. No hace falta decir que, una minoría, si permanece dentro de la asociación, puede apelar su caso y tratar de convencer a la mayoría de su error.

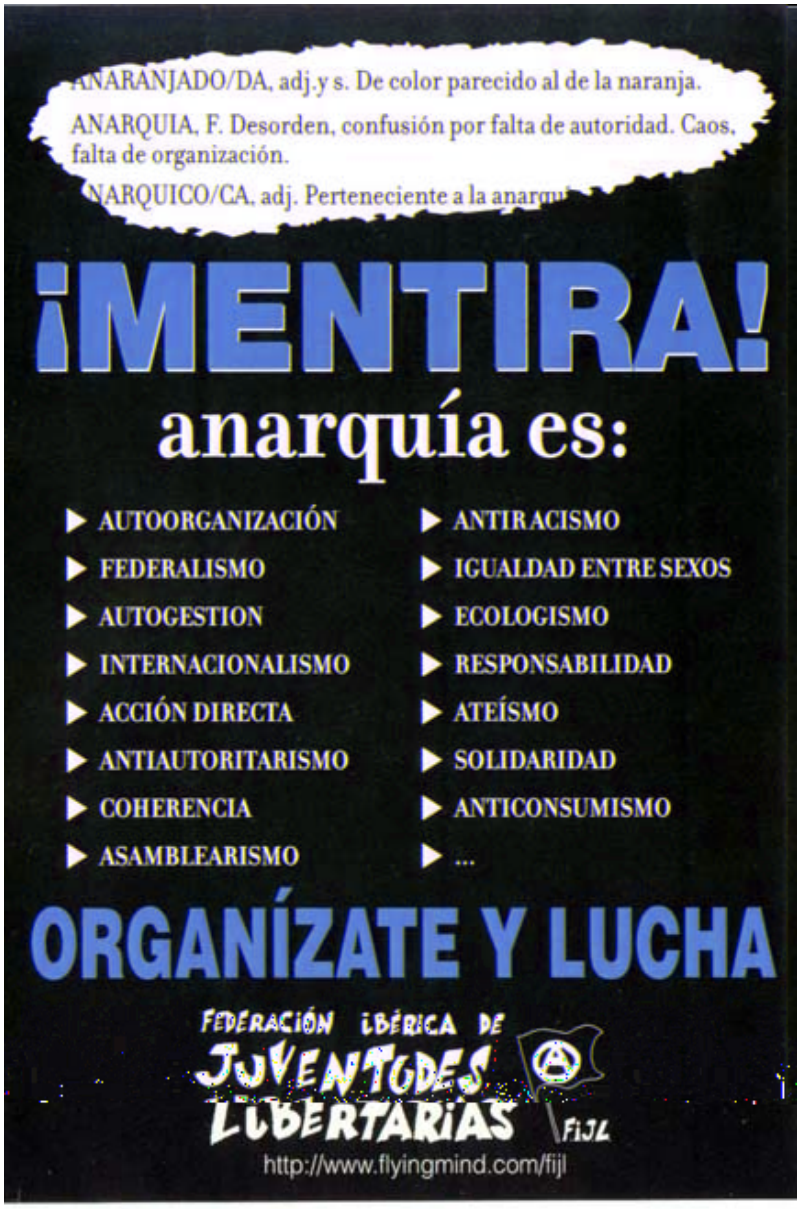

Los lazos entre las asociaciones siguen el mismo modelo que las asociaciones. En lugar de individuos unidos en una asociación, tenemos asociaciones unidas en confederaciones. Los enlaces entre asociaciones dentro de una confederación son de la misma naturaleza horizontal y voluntaria que en las asociaciones, con los mismos derechos de "voz y salida" de sus miembros

¿QUE CLASE DE SOCIEDAD QUIEREN LOS ANARQUTAS?

Los anarquistas desean una sociedad descentralizada, basada en la libre asociación. Consideramos esta forma de sociedad la mejor para llevar al máximo los valores que hemos delineado anteriormente -- la libertad, la igualdad, la solidaridad. Sólo por medio de una descentralización racional del poder, estructuralmente y territorialmente, puede fomentarse la libertad individual. La delegación de poderes en manos de una minoría es una negación de la libertad y la dignidad individual. Antes que quitar la gestión de sus propios asuntos de las manos del pueblo, los anarquistas favorecen organizaciones que minimizan la autoridad, manteniendo el poder en la base, en manos de aquellos afectados por las decisiones alcanzadas. La libre asociación es la piedra angular de la sociedad anarquista. Los individuos deben de ser libres para unirse según ellos crean conveniente, ya que esta es la base de la libertad y la dignidad humana. Sin embargo, tales convenios libres deben de basarse en la descentralización del poder; de otro modo ello será una farsa (como en el capitalismo), ya que sólo la igualdad otorga el contexto social necesario para el desarrollo y crecimiento de la libertad. Por lo tanto los anarquistas apoyan los colectivos directamente democráticos, basados en "una persona un voto".

En otras palabras, los colectivos serían regidos por asambleas en masa de todos sus miembros, con los asuntos puramente administrativos gestionados por comités elegidos para el caso. Estos comités comunales estarían formados por delegados temporales revocables que ejecutarían sus labores bajo la vigilancia de la asamblea que los eligió. Si los delegados actúan en contra de su mandato o tratan de exten-

der su influencia o labor mas allá de lo decidido por la asamblea (i.e. si empiezan a tomar decisiones políticas), podrán ser instantáneamente revocados y sus decisiones abolidas. De este modo, la organización permanece en manos de la unión de individuos que la formó.

Estos colectivos igualitarios, formados por acuerdos libres, a su vez se asocian libremente en confederaciones. Tal confederación libre iría de abajo arriba, las decisiones fluyendo desde las asambleas elementales hacia arriba. Las confederaciones serian gestionadas de manera similar a los colectivos. Regularmente habrían conferencias locales regionales, "nacionales" e internacionales en las que todos los asuntos importantes y los problemas que afectan a la confederación libre iría de abajo arriba, las decisiones fluyendo desde las asambleas elementales hacia arriba. Las confederaciones serian gestionadas de manera similar a los colectivos.

Se formarían comités de acción, si se necesitasen, para coordinar y administrar las decisiones de las asambleas y sus congresos, bajo estricto control desde abajo según hemos discutido antes.

Más importante aún, las asambleas comunales básicas pueden anular cualquier decisión alcanzada por las confederaciones y salirse de una confederación. Además, pueden convocar conferencias confederales para discutir nuevos asuntos y para informar a los comités de acción acerca de nuevos deseos y para instruirlos sobre que hacer con respecto a nuevos requerimientos e ideas.

Organizados de esta manera, la jerarquía es abolida, ya que el pueblo en la base de la organización está en control, no sus delegados. Solamente esta forma de organización puede reemplazar al gobierno (la iniciativa y el potenciamiento de unos pocos) con la anarquía (la iniciativa y el potenciamiento de todos). Esta forma de organización existiría en todas las actividades que requieren trabajo de grupo y la coordinación de mucha gente. Sería, como dijo Bakunin, el medio "para integrar individuos dentro de estructuras que ellos podrían comprender y controlar". Las iniciativas individuales serían gestionadas por el propio individuo.

CONTES

ROBERTO CAINEJO...

Se ha pasado la vida deshojando la margarita de la supervivencia.

Para Roberto vivir es una apuesta continua: Las apuestas están treinta a uno en su contra. Pero Roberto sigue desenterrándose de su destino a base de pan, arroz y la dosis diaria de patatas. Se podría decir que Roberto es un hombre hecho de agua y fécula de patata.

Roberto se cultiva a si mismo en los extensos patatales que el señor Marshall posee en Guatemala. “El trabajo dignifica al hombre”, dice el señor Marshall, que es el mayor dignificador de hombres que pisa la tierra.

Roberto Cainejo ha estado ahorrando durante tres años para comprarse unos zapatos altos en la tienda del pueblo. Reúne todo el dinero: Dieciséis dólares norteamericanos. Sobre la cama descubre el machete, viejo, desafilado, oxidado.

Al rato, Roberto se encamina hacia el pueblo. Pasa por delante de la tienda, se detiene ante el escaparate y se marcha vigilando los que pudieran haber sido sus nuevos y flamantes zapatos. Sigue unos metros y entra en una tienda llena de instrumentos y aperos de labranza, minería y otros trabajos. Recoge un machete y se lo muestra al tendero. “¿Cuánto cuesta?”. “Dieciséis dólares”.

Roberto se marcha, machete en mano, al trabajo. Al fin y al cabo, ¿qué hay más digno que el machete?.

Ahora, cada nueva mañana, Roberto corta, almacena, carga en el camión y vende su ser de patata.

Alfredo, compañero de Ciudad Real

Ante todo seguire il.legal

Yo no soy negro,
yo no soy blanco,
a mi ya no me queda color en la piel,
porque yo soy un revolucionario sin papel.
A mi no me quiere ningun estado,
los ricos siempre me han rechazado.
Ningun país me quiere en su tierra,
porque dicen que alli donde voy,
siempre hago contra ellos la guerra.
Por culpa de la policia,
ya no puedo ver la luz del dia.
Aunque por su culpa tenga que vivir de noche,
nunca mas olvidare su reproche.
Ellos siempre me han ocultado la verdad,
pero yo se que detrás de sus mentiras existe otra realidad;
i que luchar por ella es mi unica possibilidad.
A que no adivinas quien soy?

Josep Vilardaga Cunill

Te quiero

(...)Tus ojos son mi conjuro
contra la mala jornada
te quiero por tu mirada
que mira y siembra futuro.
Tu boca que es tuya y mia
tu boca no se equivoca
te quiero porque tu boca
sabe gritar rebeldía.
Si te quiero es porque sos
mi amor mi complice y todo
y en la calle codo a codo
somos mucho mas que dos(...)
Te quiero en mi paraiso
es decir que en mi país
la gente viva feliz
aunque no tenga permiso.
Si te quiero es porque sos
mi amor mi complice y todo
y en la calle codo a codo
somos mucho mas que dos.

Mario Benedetti

CINEMA

- **LUCÍA Y EL SEXO**: Director: Julio Medem. Intèrprets: Paz Vega, Tristan Ulloa i Najwa Nimri. Espanya, 2001, 127 minuts. Es tracta de la història d'una noia madrilenya que viatja a una illa del Medeiterrani per oblidar els seus problemes, i allà es retroba amb vells fantasmes, molt recomanable, però decepcionarà als que vulgui veure un film "X".

- **JUANA LA LOCA**. Director: Vicente Aranda. Intèrprets: Pilar López de Ayala, Eloy Azorín i Guillaume Depardieu. Espanya 2001, 119 minuts. Ens explica com una dona, en aquest cas una reina, pot arribar a ser considerada boja pels seus propis amics i súbdits quan el que li passa és que estima amb bogeria al seu marit que la castiga amb continuades infidelitats. López de Ayala, com sempre, està quasi perfecta.

- **LOS OTROS**. Director: Alejandro Amenabar. Intèrprets: Nicole Kidman, Fionula Flanagan i James Bentley. EUA-Espanya, 2001, 109 minuts. Un film de terror que en certs moments recorda l'obra del mestre Kubrick "El Resplandor", però que en altres resulta poc estimulant, el que queda clar és que, de moment, la aventura americana de Amenabar no supera la seva obra feta a Espanya.

- **Y TU MAMÁ TAMBIEN**. Director: Alfonso Cuarón. Intèrprets: Gael García i Maribel Verdú. Mèxic, 2001, 105 minuts. Un road movie que ens mostra una realitat social de Mèxic que difícilment arriba a Europa en el cinema; fuig dels tòpics clàssics del Mèxic de "mariachis" i "rancheras" per mostrar la realitat de la vida rural en aquest país.

Marc Pons

Finances: despeses i ingresos tinguts en l'el•laboració del sisè i setè número del Pèsol Negre

- **Sisè: 400 exemplars de 20 pàgines: 30.000-10.000 pts (propaganda)=20.000 pts**
- **Setè:400 exemplars de 20 pàgines: 30.000-17500 pts (propaganda) - 600 pts de aportacions personals= 11900 pts de despeses.**
- **Les despeses en l'el•laboració del pèsol les paguen a mitjes el centre d'estudis Josep Ester Borràs i l'Ateneu llibertàri del Berguedà, conjuntament amb les aportacions personals.**
- **Aportacions personals en aquest número: anònim: 600 pts**

Des del Pèsol Negre ens solidaritzem amb el grup combatiu Kop i denunciem les infàmies, la persecució i la criminalització en què s'han vist involucrats.

Les diferents empreses a sota anunciades no tenen perquè compartir la ideologia dels diferents articles de la revista

al Kamaleó GROW SHOP

- ARTICLES PEL CULTIU
  INTERIOR - EXTERIOR
- LLAVORS, CÀCTUS
- LLIBRES, REVISTES, MANUALS
- PARAFERNÀLIA
- ROBA I COSMÈTICS DE CÀNEM

BERGA Plaça Sant Ramon, 1
Tel. 696 35 54 71 - Fax 93 823 91 91

DE KANTU
SNOWBOARDS
C/ del Balç,5 / Tel. 654 78 73 27 / 08600 BERGA

ON ENS PODEU TROBAR I ALTRES

L'ASSEMBLEA REDACTORA DEL PÈSOL NEGRE ES REUNEIX ELS DIUMENGES A LES 18:00 HORES DE LA TARDA, A L'ATENEU LLIBERTARI DEL BERGUEDÀ.

Per posar-te en contacte amb nosaltres, participar en el pèsol o fer-nos arribar treballs: pots venir a l'assemblea del Pèsol, fer servir l'apartat de correus 16 de Berga (08600), o enviar-ho a l'ateneu llibertari (c/ Pinsania S.N); tot indicant "Pèsol negre" al sobre. També pots fer servir el correu electrònic:

ATENCIÓ NOU E-MAIL: pesolnegre@hotmail.com

FER EL **PÈSOL NEGRE** COSTA DINERS, PERQUÈ SEGUEIXI SORTINT ENS CAL LA TEVA COL.LABORACIÓ. POTS SUSCRIURE'T, COMPRAR BONS D'AJUDA O SIMPLEMENT FER UN INGRÈS AL NOSTRE NÚMERO DE COMPTE:

LA CAIXA DE PENSIONS 2100-0015-68-0104597321

VOLS REBRE EL **PÈSOL NEGRE** A CASA TEVA?

DONCS FES UN INGRÉS D'UN MÍNIM DE 1.500 PESSETES AL **NÚMERO DE COMPTE 2100-0015-68-0104597321DE LA CAIXA DE PENSIONS**. ENVIA'NS UNA CÒPIA DEL COMPROVANT JUNT AMB LA PRESENT BUTLLETA I REBRÀS **EL PÈSOL** DURANT UN ANY –6 NÚMEROS-.

NOM.....COGNOMS.....
ADREÇA.....POBLACIÓ.....
PROVINCIA.....CODI POSTAL.....TELÉFON.....

TOTS ELS DILLUNS A LES 20:00 H., L'ATENEU LLIBERTARI DEL BERGUEDÀ REALITZA LA SEVA ASSEMBLEA.
PENSA I ACTUA, PARTICIPA!

Colors contra el racisme!!

Des de fa un any aproximàdament, el número d'immigrants no europeus s'ha multiplicat força.
Ja era hora que a Berga hi hagués una mica de color!! **Mariajuana**

L'ASSAMBLEA DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS ES DUU A TERME EL DIUMENGE A LES 15:30 H. AL SEU LOCAL, UBICAT AL CARRER DEL BALÇ Nº 4. SIGUES LLIURE I CULTURITZA'T!

PERIÓDICOS EN DEMOCRÁCIA SÓN PISTOLAS EN DICTADURA. Noam Chomsky

CONCERT ANTICONSTITUCIONAL

inadaptats

Vilafranca del Penedés
últim concert de la temporada

habeas corpus

Madrid

the ajos porros band

Berga

kolumna metralla

Berga

Pavelló d'esports BERGA

dissabte 15 desembre 22h.

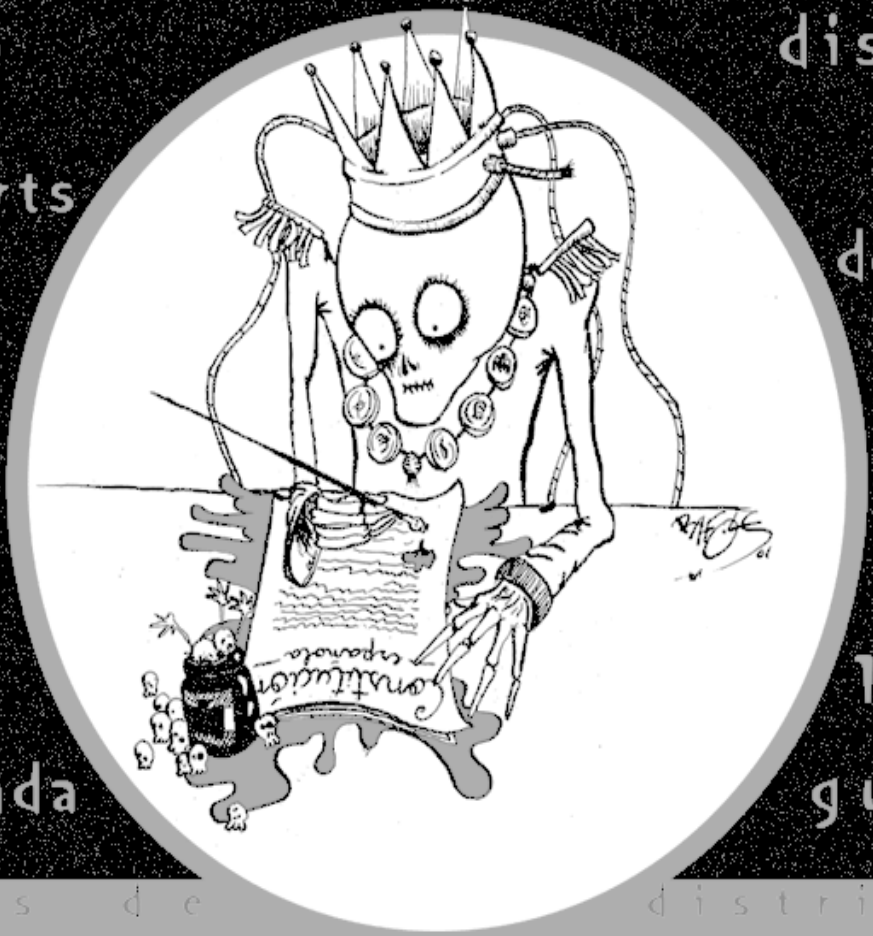

1100 anticipada

1300 guixeta

Punts de distribució

BERGA: Ateneu llibertari del Berguedà, Centre d'estudis Josep Esther i Borràs i Casal Panxo
GIRONELLA: El Mussol \ MANRESA: Trani i Bar L'Habana \ SALLENT: Bar la Trobada
BARCELONA: El Local \ VILAFRANCA DEL PENEDÈS: Ateneu X \ LLEIDA: La Falcata

organitza:
ateneu llibertari del berguedà i centre d'estudis josep esther i borràs